

И рече ми: не дѣй прави
ла: зашо то самъ твой
житѣль и на братїа та
и пророцы тѣ, и на сїа,
които сохранивавъ словеса
та на-тая книга. Покло-
нися на Г҃а.

За ис-

не ще
дамъ (тамъ): но
пресо бжїй и йгнєвшо
щие вжде въ него, и раби тѣ
негови щедамъ послѣжатъ:

4 И щеда видатъ лицо тѣ
мъ, и имѣ то негово (щє
вжде написано) на челя та
имъ.

5 И нощь не ще да имъ
тамъ, и не ще да имъ по-
трѣбдува свѣтлость ѿ свѣ-
тилникъ, нито свѣтлость
ю солнце то, зашо то Г҃а
Кїкъ ще да ги ѡсвѣщава:
и ще да царюватъ во вѣки
вѣковъ.

6 И рече ми: тіа дамъ са
вѣрни и истинны: и Г҃а
Кїкъ на-свѣти тѣ пророцы
прати йнгела свое, и да по-
каже на свой тѣ раки ѿнова,
които ще вжде скорш.

7 Это идемъ скорш. Гла-
женикъ є, които сохранивъ
словеса та на-пророчество
то на-тая книга.

8 Ізъ йоанна видѣхъ и
чыхъ тіа (работы): и кога-
то ги чыхъ и видѣхъ, па-
данахъ на нозете ангеловъ,
които ми ги показываше,
да мъ се поклонимъ.

10 И рече ми: не запечаты-
вай словеса та на-пророче-
ство то на-тая книга: за-
шо то време то є влїз.

11 Които стрѣба неправда,
нека стрѣба ѡюще: и които
є нечиствъ, нека ге ѿсквер-
нава ѡюще: и които є пра-
веденъ, ѡюще да стрѣба прав-
да: и които є свѣтъ, ѡюще
да се ѿсвѧща.

12 И єто идемъ скорш, и
носимъ со сїе си заплаты
та моя да заплатимъ сї-
комъ, споретъ дѣла та мъ.

13 Ізъ самъ йлфа и ѿмѣ-
га, начало и конецъ, пїрвый
и послѣдний.

14 Глахені (са) които
совершаватъ неговы тѣ запо-
бѣди. За да иматъ влѣсть
надъ животно то древо. И
да вѣзватъ презъ враты та
вѣ гладитъ.

15 И вонта (щє да ѿстѣ-
натъ) вѣчетата и чародѣи
тѣ, и гладници тѣ, и оуб-
ийцы тѣ, и ѹдилослави-
ли тѣ и сїкой които ѿбыча
и ѿпотреклая лажа та,

16 Извѣсив прати хъ йн-
гела моего да засвидѣтел-
ствова вѣма въ церкви тѣ